

17. května 2004 se na Malé scéně KD Metropol v Českých Budějovicích konal další z pravidelných folkových pondělků.

Tentokrát dramaturgii převzala **Pavλίna Jíšová** a hlavním bodem programu byl křest nového alba budějovické kapely DRC **Ještě je čas** (CD je v pořadí druhé, v roce 1996 vydal DRC album s názvem **Čarodějka**).

Pavλίna původně chtěla večer v podstatě jen uvádět, ale pak si to rozmyslela a na úvod zazpívala s vypůjčenou kytarou dvě své písničky.

Pak už na pódium nastoupil **DRC** ve složení Honza Švejkar (kytara a zpěv) jeho žena Hanka (zpěv), Jirka Přech (elektrická kytara), Olda Sýkora (basová kytara), Petr Baier (bicí) a Roman Smola (jen občas - klávesy).

Přiznám si, že DRC jsem dosud živě neslyšel, takže zaznamenám dojmy diváka vnímajícího kapelu na první poslech.

Jádrem a "rodinným stříbrem" kapely je nádherný hlas Hanky Švejkarové, která se svým manželem Honzou vlastně začínala jako folkové duo DRC. U Hanky slyším džezové cítění a umím si jí představit i v trochu jiném žánru než je folk rock, jak se dá styl kapely pracovně nazvat.

S Honzou Hanka tvoří nejen manželský pár, ale i hlasově velmi dobře sešranou dvojici. Honza má velmi výrazný hlas, barvou připomínající Tonda Hlaváče, samozřejmě bez stínu nápodoby.

Zbytek kapel velmi dobře šlape, zejména kytara Jirky Přecha (na CD je i Jirkou složená instrumentálka s názvem *Instrumentálka*). Bicí Petra Baiera nebyly dominantou přehlušující zvuk kapely, myslím i zásluhou velmi dobrého zvučení Honzy Friedla (CD je nahráno u Honzy

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 25 Květen 2004 04:00

ve Vyšším Brodě a Honza se podílel i na zvukové režii). Basák Olda Sýkora z dálky tak trochu připomínal Karla Macálku svými bohatými kudrnatými vlasy, ale kromě toho i velmi dobře hraje.

Kromě Jirkovy Intrumentálky je autorem hudby Honza s výjimkou skladby *Nevěrná*, kde Hanka složila jak hudbu, tak i text.

DRC v podstatě přehrál většinu skladeb z nové CD a v některých chvílích na mě v podstatě jednotitý hudební rukopis Honzy působil malinko monotónně. Do několika skladeb jsem však byl schopen se zaposlouchat okamžitě, zejména díky Hančině zpěvu hřejícímu u srdíčka. Dvakrát zazněla skladba společně zpívaná s Pavlínou.

DRC je kapela, kterou si asi musím poslechnout několikrát, abych nepůsobil jako povrchní posluchač. Celkový první dojem však byl dobrý.

Při křtu *Ještě je čas* (recenzi přislíbil Vašek Koblenc) "kmotroval" kromě Pavlíny i **Petr Bohuslav**

(Mlask, Folklok, ale zejména Asonance a Country rádio). Nedávno si mi jeden kamarád svěřil, že slyšel rozhlasového redaktora Petra Bohuslava zpívat s Asonancí, ale prý že dobře.

Přestávka nebyla a tak po křtu číslo jedna se konal druhý. Tentokrát ale nikoliv křest CD, ale útlé novely **Zbyška Rašky U vytopené bubeníka**. Ale před křtem (kmotrem byla má 190 cm vysoká maličkost) zahrál Zbyšek dvě své velmi svébytné písně, které jsou spíš zhudebněnými verši. Po představení knihy Zbyšek přečetl krátký úryvek z knížky o tom, jak prožíval on, jeho žena Pavlíny a zbytek rodiny dvě vlny povodně v roce 2002. A nakonec toho programového bloku přidali manželé Pavlína a Zbyšek společný zpěv, který jsem ten večer slyšel poprvé.

Zbytek večer pak jen hrál a zpíval DRC. Pak již jen přídavky, spousta kytetek pro Hanku a nezbývalo než sedět, povídat, a to i s dalším hostem večera **Pavlem Jimem Drengubákem**, který podle jeho slov měl roli "funkcionáře", neboť produkčním CD je Ji-Ho Music.

Kromě toho, že bar zavíral už v jedenáct a tím pádem jsem nedostal poslední kafe před cestou do Prahy, nemám tomuto večeru "manželských" dvojic co vytknout. Nezbyvá než se těšit na

Vecer manželských dvojic aneb Ještě je čas

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 25 Květen 2004 04:00

další folkové pondělí.